

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2007 r. — Focus Magazin Verlag przeciwko OHIM — Editorial Planeta (FOCUS Radio)

(Sprawa T-357/07)

(2007/C 269/118)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Focus Magazin Verlag GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat B.C. Müller)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Editorial Planeta, SA (Barcelona, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności pkt 1, 3 i 4 decyzji z dnia 30 lipca 2007 r. Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego wydanej w postępowaniu w sprawie sprzeciwu o sygn. B 516 742 (zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 2 340 289);
- zmiana zaskarżonej decyzji określonej w tiret pierwszy w celu dopuszczenia spornego zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego dla poniżej wskazanych towarów i usług:
 - klasa 9: komputery i urządzenia do przetwarzania danych; pamięć do sprzętu przetwarzającego dane; czytane przez urządzenia wszelkiego rodzaju nośniki danych zawierające informacje oraz nośniki nagrań audiowizualnych, w szczególności dyskietki, CD-ROMy, DVD, karty chipowe, karty magnetyczne, kasety wideo, dyski kompaktowe i dyski wideo; kolekcje nagrań na nośnikach danych;
 - klasa 16: druki, ulotki, czasopisma, gazety, książki, naklejki, kalendarze, artykuły biurowe (z wyłączeniem mebli); materiały szkoleniowe i instruktażowe (z wyłączeniem aparatów) ujęte w klasie 16;
 - klasa 41: rozrywka, między innymi za pośrednictwem programów radiowych; organizacja imprez rozrywkowych, imprezy na żywo, imprezy sportowe i wydarzenia kulturalne ujęte w klasie 41;

— obciążenie strony pozwanej kosztami całego postępowania w sprawie sprzeciwu, włączając w to niniejsze postępowanie.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżący

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „FOCUS Radio” dla towarów i usług należących do klas 9, 16, 35, 38, 41 i 42 — zgłoszenie nr 2 340 289

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Editorial Planeta, SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowe słowne i graficzne znaki towarowe „FOCUS MILENIUM”, „PLANETA FOCUS” i „PLANETA FOCUS 99” dla towarów i usług należących do klas 9, 16 i 41

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe uchylene decyzji Wydziału Sprzeciwów i częściowe odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, ponieważ sporne znaki towarowe nie są do siebie podobne na tyle, by stwarzać prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 14 września 2007 r. — El Fatmi przeciwko Radzie

(Sprawa T-362/07)

(2007/C 269/119)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: El Fatmi (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciel: J. Pauw, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- orzeczenie, że rozporządzenie (WE) nr 2580/2001 nie stosuje się lub stwierdzenie nieważności decyzji 2007/0445 w części, w jakiej dotyczą one skarżącego
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi po pierwsze, że rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu ⁽¹⁾ nie stosuje się do skarżącego, ponieważ między nim a wspólną polityką zagraniczną i bezpieczeństwa nie istnieje żaden związek.

Po drugie skarżący twierdzi, że rozporządzenie nr 2580/2001 nie stosuje się do niego, ponieważ nie dokonuje on ani nie zamierza dokonać przestępstw o charakterze terrorystycznym, nie uczestniczy w nich ani ich nie ułatwia.

Wreszcie skarżący twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza zasadę proporcjonalności, oraz jest niewystarczająco uzasadniona.

⁽¹⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2001, s. 70.

Skarga wniesiona w dniu 14 września 2007 r. — Hamdi przeciwko Radzie

(Sprawa T-363/07)

(2007/C 269/120)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Ahmed Hamdi (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciel: J. Pauw, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- orzeczenie, że rozporządzenie (WE) nr 2580/2001 nie stosuje się lub stwierdzenie nieważności decyzji 2007/0445 w części, w jakiej dotyczą one skarżącego
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi po pierwsze, że rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu ⁽¹⁾ nie stosuje się do skarżącego, ponieważ między nim a wspólną polityką zagraniczną i bezpieczeństwa nie istnieje żaden związek.

Po drugie skarżący twierdzi, że rozporządzenie nr 2580/2001 nie stosuje się do niego, ponieważ nie dokonuje on ani nie zamierza dokonać przestępstw o charakterze terrorystycznym, nie uczestniczy w nich ani ich nie ułatwia.

Wreszcie skarżący twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza zasadę proporcjonalności, jest niewystarczająco uzasadniona oraz narusza prawa podstawowe, w szczególności prawo do spokojnego korzystania z mienia i prawo do poszanowania życia prywatnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2001, s. 70.

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2007 r. — Łotwa przeciwko Komisji

(Sprawa T-369/07)

(2007/C 269/121)

Język postępowania: łotewski

Strony

Strona skarżąca: Republika Łotewska (przedstawiciele: E. Balode-Buraka, K. Bārdiņa)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2007)3409 z dnia 13 lipca 2007 r. dotyczącej zmiany krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych notyfikowanej przez Łotwę na podstawie art. 3 decyzji Komisji C (2006)5612 z dnia 29 listopada 2006 r. (wersja ostateczna) dotyczącej krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych notyfikowanego przez Łotwę zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania i
- rozpatrzenie skargi w trybie przyspieszonym.